

TIDEN FØR 1898.

Indtil 1970 var Dronninglund kommune Danmarks største landkommune - på størrelse med Møn. Hvis man knap 100 år tidligere passerede området, hvor Dronninglund by nu ligger, fandt man kun nogle spredt liggende gårde samt et enkelt hus - Graverhuset, placeret, hvor Ørsøvejen drejede fra Hjallerup-Asåvejen. 20 år senere - i 1899 - var her vokset en by op med apotek, læge, sygehus og station. Hvilke kræfter lå der mon bag en sådan ændring af et område?

I 1877 indrettedes et hjælpeapotek i en lejet kapellanbolig nær Lundager Præstegård. Allerede 1880 opførtes en ny og solid apoteksbygning (Biblioteket, Slotsgade 47) nær Graverhuset "midt i det område, det skulle betjene", som amtets begrundelse for placeringen var. Udover apotek indrettedes også Dronninglunds første købmandsforretning i lokalet, ligesom områdets postadresse indtil 1892 blev "Dronninglund Apotek".

Efter bygningen af apoteket flyttede læge Hans Jørgen Møller fra Aså, hvor han havde slået sig ned i 1879, til Dronninglund, hvor han opførte en bolig med lægepraksis på grunden ved siden af apoteket (Slotsgade 45).

På grund af datidens dårlige hygiejniske forhold med deraf følgende epidemiske sygdomme ønskede Hjørring Amt at opføre et antal sygehuse, fordelt rundt i amtet. Efter nogen debat blevet af dem placeret i Dronninglund, hvor der i forvejen var apotek og læge. 1. februar 1895 stod sygehuset færdigt.

BYUDVIKLING INDTIL 1898.

Dyrlæge E.A.G.Mørck, der havde ført en ret omflakkende tilværelse, købte i 1881 "Graverhuset" med 20 tdr. land. Lige ved siden af opførte han en bolig til sig selv (Slotsgade 35)."Graverhuset" forfaldt og blev senere revet ned. I tiden efter 1890, da byen havde 30 indbyggere, begyndte Mørck at udstykke grunde fra sin ejendom, dvs. omkring Lundagervej og Nørregade.

Også gdr. Overbeck, Lille Rævdal, begyndte så småt at udstykke (omkring den østlige del af Slotsgade).

I 1895 flyttede Dronninglund Sogn og Omegns Sparekasse til Dronninglund (Slotsgade 52). Året efter startede dyrlæge C.C. Bertelsen praksis i byen.

Af de håndværkere og handlende, der slog sig ned i byen før 1898, kan nævnes købmand, bager, skomager, skrædder, galanterihandel, snedker, gartner, maler, slagter, stenhugger, træskohandler og uldspinder.

Som det ses, er Dronninglund bys udvikling meget speciel: omkring et apotek og et lægehus voksede langsomt en bebyggelse frem. Da sygehuset kom til i 1895, vidste man også, at den nye bane ville komme til at gå gennem byen (i 1899). Men skole og andre fælles bymæssige faciliteter fandtes ikke.

Af Lene Dige